

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

דף יז

א. בין הוא ובין האחין אינן חייבין לא על החלוצה כרת ולא על הצרה כרת

הכונס יבמתו¹ נאסרות צרותיה עליו ועל שאר האחין אולם אין איסורן איסור אשת אה שיש בה כרת, כאשת אה שיש לו בנים, שכיון שכבר פקע מעליהם איסור אשת אה החמור והיו כל אחת מהן מותרת לכל אחד מן האחין ליבום, לאו מילתא דמסתברא הוא שאחר שנתייבמה אחת מהן שיתזרו כולן לאיסורן החמור, אלא אין איסורן אלא איסור עשה, מדכתיב [דברים כה, ט] בית אחיו בית אחד הוא בונה ואינו בונה שתי בתים, א"נ מהבא יבמה יבא עליה משמע על אחת מהן ולא על צרותיה, ולא הבא מכלל עשה עשה, לפיכך אם חזר הוא או אחד מן האחין וקדשה תפסי בה קידושין ואין הולד ממנה ממזר.

וכן החולץ ליבמתו² נאסרה החלוצה עליו ועל האחים היא וצרותיה, אבל אינם באיסור כרת אלא באיסור לאו. מכך שכתוב (דברים כה פסוק ט) אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה, בלשון עתיד לומר, שמכיון שלא בנה אלא חלץ שוב לא יבנה, לפיכך אם חזר וקדשה הוא או אחד מן האחין, ואפילו נשאת לאחר ונתגרשה וקדשה הוא או אחד מן האחין³, תפסי בה קידושין ואין הולד ממנה ממזר. וי"א⁴ שאיסורם איסור עשה וי"א שאין עליהם איסור לאו אלא כולן

¹ לבוש אבהע"ז קסב א - ב

² שם

³ מדאינה עליו אלא בלאו. ובמס' גיטין דף פ' איתא הכונס את יבמתו והלכה צרתה ונשאת לאחר ונמצאת זו שהיא איילונית תצא מזה ומזה ובגמרא נשאת אין זינו לא וכו' ופי"רשי זינו לא אינה אסורה להתיבם דנשאו חמור שמא יאמרו חלץ לה וניסת וחזר וכנסה משנתגרשה והו"ל ל"י נושא חליצתו דקים ל"י בלא יבנה וכו' המהרש"ל לא אוכל להבין זה דהא אשת אה ממש וחייב כרת ולא אמרינן שקם בלא יבנה אלא היבא שלא נשאת אחר החליצה שלא יכול שוב ליבמה אבל היבא שנשאה אח"כ דהו"ל ל"י כגרושת אחיו ממש ונראה בעיני ט"ס היא שהרי התו"ג"כ לא הביאו ומה מאוד תמוה"י דבריו בזה וכי ס"ד למימ' הכי דקוד' שנשאת כבר חלף ועבר האיסור אשת אה וכשנשאת ונתגרש' יחזור האיסור אשת אה למקומו ותיהוי גרושת אחיו וע' סי' קנ"ט וקס"א והמהר"א הרגיש קצת וכו' שא"י מהיבן יצא לו ד"ז אלא שלשונו תו מ"ש ואי משום וכו' לא הבנתי כל עיקר. בית מאיר.

⁴ בטור וש"ע כתבו בעשה ועיין בביאור הגר"א שם "והוא ט"ס שמפורש שם דח"ל הוא כמש"ש ולימא ל"י ח"ל כו' ושם נ"ב ב' נ"ג א' וש"מ" ועי"ש בבית שמואל ס"ק ב' לדעת תוס' עובר בלאו וכן מונה הרמב"ן בכלל לאוין, ומ"ש הטור והמהר"א בעשה לכאורה תמוה איזה עשה הוא כי לא מצינו שום עשה בזה, ולדעת הרמב"ם אם

תרומות והנצחות - בנק הדואר ח"ן 22887389 - ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

אסורות עליהן על החולץ ועל שאר האחיז מדברי סופרים, כשניות. שמאחר שמת אחיו בלא ולד נסתלק איסור ערוה מעל כל נשיו, לפיכך תופסין בהן הקידושין כשניות⁵.

חלץ א' מהן תו ליתא איסור דאוריית' בכולם רק מדרבנן אסורה ועיין במגיד". ועיין בראב"ן ריש יבמות; רי"ו נב"ה ח"א; שכתבו להדיא שיש בזה איסור עשה
⁵ עיין אור שמח שם פרק ה הלכה יז סבר רבינו דהויא מדבריהם, ולכן כמו דאמרו (יבמות כד, א) דאם נשא כהן ספק חלוצה לא גזרו חכמים עליו להוציאה, כן בצרת חלוצה לאחיז בספק לא גזרו בדיעבד להוציאה מידו, אמנם הטור והשלחן ערוך שפסקו (באבן העזר) בסימן קס"ב דחולץ ליבמתו נאסרו הצרות לאחיז מהתורה באיסור עשה, אם עבר אחד ויבם יוציא מספק, דשמא חלץ האח השני לשניה, והוי צרת חלוצה לאחיז

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>